

2. Методичні рекомендації щодо облікової політики суб'єкта державного сектору: Наказ Міністерства фінансів України від 23.01.2015 р. №11. URL: <http://www.profiwins.com.ua/uk/letters-and-orders/treasury/5364-11.html>.

3. Писарчук О. В., Кудіна О. М., Тютлікова В. В Проблемні аспекти формування облікової політики суб'єкта державного сектору. *Технологический аудит и резервы производства*. 2015. №1/5(21). С. 46-50.

4. Сисюк С. В. Проблеми й перспективи вдосконалення організації обліку в Україні: теоретико-прикладні аспекти і міжнародні вимоги. *Бізнес Інформ*. 2016. №9. С. 218–223.

5. Сисюк С. В., Адамик О. В. Облікова політика суб'єктів державного сектору щодо необоротних активів. *Вісник ОНУ імені І.І. Мечникова*. 2016. Т.21. Випуск 11 (53). С. 101-106.

А. Качмар

КЛАСИФІКАЦІЯ РОЗРАХУНКІВ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

В процесі здійснення фінансово-господарської діяльності суб'єкти державного сектору здійснюють розрахункові операції. Здійснення розрахунків суб'єктами державного сектору тісно пов'язане із грошовими потоками установи, тобто із грошовими коштами.

Основу для побудови бухгалтерського обліку грошових розрахунків визначає їх класифікація. Наведена класифікація є узагальненням та систематизацією опрацьованих літературних джерел та наукових підходів до класифікації розрахунків суб'єктів державного сектору. Така класифікація дозволить охопити усі фактори, які впливають на розрахункові операції, допускає можливість встановити джерело, що значно полегшує управління конкретним видом розрахункових операцій. Класифікація розрахункових операцій подана на рис. 1.

Класифікація є необхідною для полегшення практичного використання в системі обліку. Таке групування розрахунків пов'язане з їх різною економічною сутністю, видами і методами фінансового та банківського контролю.

Сфера готівкових і безготівкових розрахунків розмежована. Готівкова форма розрахунків застосовується для розрахунків із фізичними особами з виплат, що охоплюють оплату праці, соціальні виплати, виплати за підзвітними сумами, за спеціальними видами платежів, з відшкодування завданих збитків.

Безготівкові розрахунки – це розрахунки, які здійснюють без участі готівки, шляхом списання грошових коштів з поточного, реєстраційного

рахунка платника і зарахування їх на рахунок отримувана. У бюджетних установах надається перевага безготівковим розрахункам.

Рис. 1 Класифікація розрахунків суб'єктів державного сектору

Примітка. Систематизовано автором на основі [3]

Залежно від видів господарської діяльності розрізняють грошові потоки від операційної, фінансової та інвестиційної діяльності. Зазначена класифікація є необхідною для формування Звіту про рух грошових коштів у якому необхідно відобразити рух грошових коштів протягом звітного періоду в результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності.

Ще однією проблемою при класифікації розрахунків є доцільність виокремлення розрахунків за захищеними видатками та не захищеними. Це зумовлено тим, що за захищеними статтями розрахунки проводяться першочергово. Захищеними видатками є видатки загального фонду бюджету, обсяг яких не може змінюватися при здійсненні скорочення затверджених бюджетних призначень. Захищеними видатками визначаються видатки загального фонду на: оплату праці; нарахування на заробітну плату; придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів; забезпечення продуктами харчування; оплату комунальних послуг та енергоносіїв; соціальне забезпечення [2].

Таким чином, враховуючи специфіку діяльності суб'єктів державного сектору слід виокремити особливості розрахунків а саме:

- діяльність породжує контрагентів, виділення законодавством захищених статей видатків а отже, потребує механізму першочерговості здійснення розрахунків;
- гнучкість інформаційної бази щодо стану розрахункової дисципліни СДСЕ;
- формування фінансової звітності у розрізі видів діяльності (основної, фінансової та інвестиційної) обумовлює необхідність класифікації розрахунків у такому розрізі.
- розрахунки суб'єктів державного сектору тісно пов'язані із зобов'язаннями (попередньо виникає необхідність реєстрації фінансових та бюджетних зобов'язань) і як правило здійснюються платіжними дорученнями.

Список використаної літератури

1. Бенько І.Д. Бенько В.С. Аналіз дебіторської заборгованості за послуги зв'язку. *Економічний аналіз. Збірник наукових праць кафедри економічного аналізу*. Вип.4. Тернопіль: Економічна думка, 2009. С.162-166.
2. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VIURL: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=2456-17>
3. Лучко М.Р., Сисяк С.В. Розрахунки та зобов'язання суб'єктів державного сектору. *Економіка і управління. Науковий журнал*. 2018. № 2(78). С. 125-135
4. Сисяк С. В. Проблеми й перспективи вдосконалення організації обліку в Україні: теоретико-прикладні аспекти і міжнародні вимоги. *Бізнес Інформ*. 2016. №9. С. 218–223
5. Сисяк С.В. Організаційні проблеми реформування обліку в умовах євроінтеграції. *Облік, аналіз та аудит у контексті Європейської інтеграції України: монографія* за заг. ред. М.С.Пашкевич; Нац.гірн. ун-т. Дніпропетровськ: НГУ, 2015 . – С.195-210.

Т. Кладочна

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМУНАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Економічний аспект охорони здоров'я слід розглядати як елемент суспільного виробництва, де галузь займає певний сектор виробництва нематеріальних благ (чи послуг). Система охорони здоров'я – найскладніша в організації, витратна за змістом та пріоритетна в соціальних цінностях має стати найбільш значущою галуззю непродуктивного сектора економіки.